

عنوان مقاله:

چگونگی تاثیرگذاری جریان جهانی شدن بر معماری با تاکید بر معماری بومی

محل انتشار:

اولین همایش ملی اندیشه ها و فناوری های نو در معماری (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

ستاره زینل زاده - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، دانشکده هنر و معماری، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

جهانی شدن عبارت است از فرایند فشردگی فزاینده زمان و فضا که به واسطه آن مردم دنیا کم و بیش به صورتی آگاهانه در جامعه جهانی واحد ادغام می شوند و فرد و جامعه درگستره ای جهانی با یکدیگر پیوند می خورند. این جریان تاثیرات مثبت و منفی را درحوزه های اقتصاد، سیاست، فرهنگ و... بر جامعه معاصر تحمیل کرده است و درعین حال بحث مهم تاثیرات جهانی شدن بر معماری از تاثیراتی که بر عوامل موثر در پیدایش یک اثر معماری می گذارد، نشاتگرفته می شود. در تمام تمدن ها پیشرفت و تغییرات فن و تکنولوژی از دیر باز وجود داشته است و در خلال یک روند جهانی شدن که امری طبیعی و طولانیمدت است اتفاق می افتاده، اما آنچه توجه نظریه پردازان مختلف را در رابطه با جریان جهانی سازی جلب کرده این است که در اثنای این جریان، فضا تبدیل به یک نامکان شده و رشته های پیوند زنده فضای اجتماعی با مکان و سرزمین پاره می شود؛ و فضایی بسیار فراخ بدون در نظر گرفتن مسائلی همچون جهان بینی، سنت، اقلیم و پتانسیلی جهت ایجاد هویت، گسترش پیدا می کند. این سرزمین زدایی ناشی از جهانی سازی نوعی بحران هویت پدید می آورد و معماری بومی را که بر اساس رابطه دیالکتیک بین خالق و استفاده کنندگان از فضا و فضای معماری در طی قرون متمادی شکل گرفته است، به فراموشی می سپارد. در این تحقیق با بیان علت ال ال ارسطویی یک اثر معماری به تدقیق جایگاه جهانی سازی در مراحل خلق یک اثر معماری پرداخته میشود و میزان اثرگذاری این جریان در مراحل مختلف خلق اثر معماری مشخص می گردد. در نهایت علاوه بر بیان عدم ورود جریان جهانی سازی به مراحل از خلق یک اثر که به تاکید معماری بومی می انجامد، به بیان رمز موفقیت جریان جهانی سازی اسلام که به وحدت آثار خلق شده معماری اسلامی در ملیتهای مختلف انجامیده است، پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

جهانی سازی؛ معماری؛ علت ال ال ارسطویی؛ معماری بومی؛ جهانی سازی اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/279787>

